

ADAK RAPPORT 36

Laatmiddeleeuwse potstal aan de Schransdriesstraat in Beerse

S. DELARUELLE & J. VAN DONINCK

De Archeologische dienst Antwerpse Kempen maakt deel uit van de projectvereniging Erfgoed Noorderkempen tussen de gemeenten Baarle-Hertog, Beerse, Kasterlee, Oud-Turnhout, Turnhout en Vosselaar met steun van de Vlaamse gemeenschap en de provincie Antwerpen.

Colofon

Opdrachtgever	Familie Loomans
Project	Beerse-Schransdriesstraat-Vinkenpad
Projectcode	07012 BEE-SCH
Type onderzoek	Prospectie met ingreep in de bodem
Vergunning nr.	2007/163
Vergunninghouder	Stephan Delaruelle
Naam site	Beerse-Schransdriesstraat
Auteurs	Stephan Delaruelle & Jef Van Doninck
Kaarten & plannen	Stephan Delaruelle (©NGI/GIS Vlaanderen)
Foto's & tekeningen	Stephan Delaruelle & Jef Van Doninck
Omslagontwerp	Hanna Maes
ISBN	/

© AdAK , november 2010

Niets uit deze uitgave mag worden veeleelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Archeologische Dienst Antwerpse Kempen.

Samenvatting

Tussen 27 en 30 november 2007 voerde de Archeologische dienst Antwerpse Kempen (AdAK) in samenwerking met de familie Loomans een archeologisch proefsleuvenonderzoek uit op de percelen tegenover de kerk van Den Hout in Beerse, op de hoek van de Schransdriesstraat en het Vinkenpad.

Aanleiding voor het onderzoek is de geplande verkaveling van de gronden die een bedreiging vormt voor eventuele archeologische resten die zich hier nog in de bodem bevinden.

In de omgeving van het plangebied werden tijdens begeleiding van recente verkavelingen aan de Holleweg immers sporen van bewoning uit de ijzertijd en de middeleeuwen teruggevonden.

Doel van het onderzoek was het inventariseren en waarderen van eventuele archeologische resten die bedreigd worden door de toekomstige bebouwing van de verkavelde percelen. Hiervoor werden in totaal 3 proefsleuven aangelegd van elk ca. 60 m lang en 3 m breed. In proefsleuf 2 werd een stuk van een rechthoekige structuur van 3,5 m breedte aangesneden met in de vulling enkele grote bakstenen en scherven laatmiddeleeuws aardewerk. Hierbij rees het vermoeden dat het hier om de resten van een potstal kon gaan. Daarom werd een groter kijkvenster aangelegd tussen wp 2 en 3 en rondom de rechthoekige structuur. In totaal werd hierbij 686 m² van het totale plangebied van 4010 m² onderzocht (ca. 13,5 %).

Na de uitbreiding bleek het hier inderdaad om een restant van een potstalboerderij te gaan, die op basis van de vondsten in de late middeleeuwen kon worden gedateerd. Verder onderzoek bracht verschillende restanten van paalkuilen aan het licht, die evenwel te ondiep bewaard bleken om een duidelijke samenhang of structuur af te bakenen. Bij het couperen van de potstal bleek hierin een restant van een bakstenen muurtje bewaard te zijn, waarvan het baksteenformaat eveneens een laatmiddeleeuwse datering bevestigde.

Aangezien er in de overige proefsleuven alleen nog enkele oude perceelsgreppels werden aangetroffen en rekening houdend met de slechte bewaring van de laatmiddeleeuwse sporen, lijkt verder archeologisch onderzoek weinig zinvol, zodat de gronden kunnen worden vrijgegeven voor de geplande verkaveling.

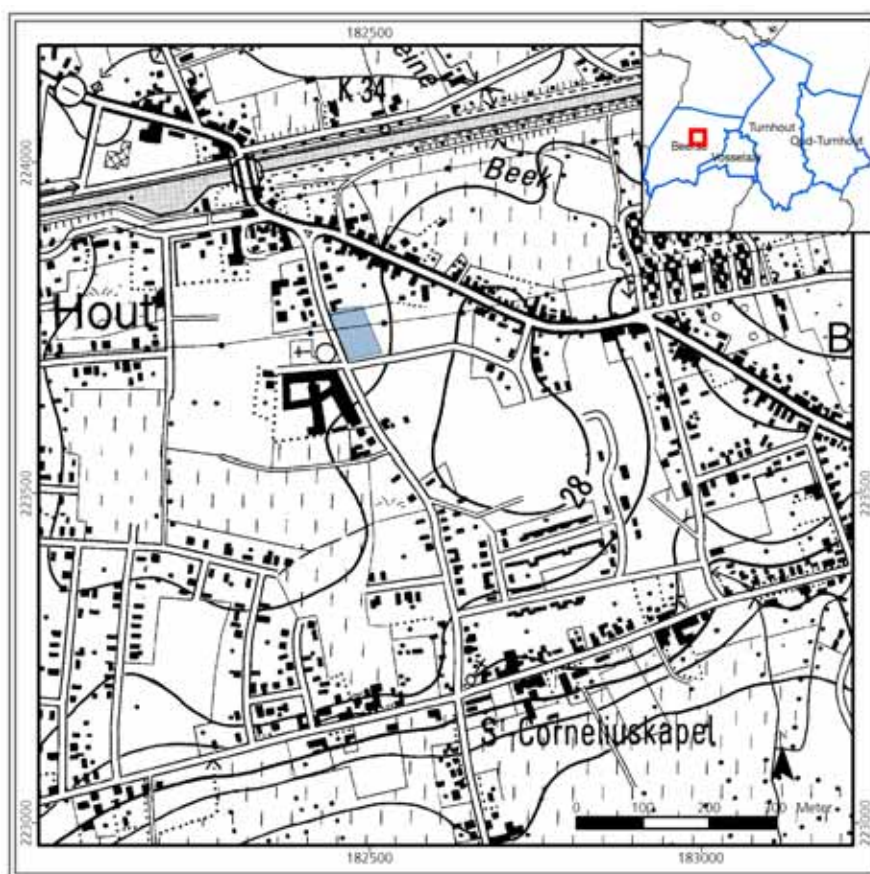
Inhoudsopgave

1	Inleiding	7
2	Landschappelijk kader	8
2.1	Geologie en geomorfologie	8
2.2	Bodemkunde	9
3	Historisch en archeologisch kader.....	10
3.1	Historisch Kader.....	10
3.2	Archeologisch kader.....	10
3.2.1	Opgraving Beerse-Holleweg 2007-2008	10
3.2.2	Overige Bekende vindplaatsen	13
4	Onderzoeksstrategie.....	14
5	Resultaten	15
5.1	Sporen en structuren.....	15
5.2	Vondsten.....	19
6	Evaluatie en selectie	20
7	Conclusie en aanbevelingen.....	20
7.1	Conclusie.....	20
7.2	Aanbevelingen	20
	Literatuur	20
	Lijst van afbeeldingen.....	21
	Lijst van Bijlagen.....	22

1 Inleiding

Tussen 27 en 30 november 2007 voerde de Archeologische dienst Antwerpse Kempen (AdAK) in samenwerking met de familie Loomans een archeologisch proefsleuvenonderzoek uit op de percelen tegenover de kerk van Den Hout in Beerse, op de hoek van de Schransdriesstraat en het Vinkenpad, kadastraal bekend als (Afd. 1) sectie A nrs. 233 K en 233 L.

Aanleiding voor het onderzoek is de geplande verkaveling van de gronden die een bedreiging vormt voor eventuele archeologische resten die zich hier nog in de bodem bevinden.

Figuur 1.1 Situering van het plangebied aan de Schransdriesstraat in Beerse

Het veldteam bestond uit Stephan Delaruelle & Jef Van Doninck, bijgestaan door Leo Dufraing.

Figuur 1.2. Sfeerfoto van het terrein tijdens het onderzoek

2 Landschappelijk kader

2.1 Geologie en geomorfologie

Het plangebied bevindt zich bovenop de zogenaamde microcuesta, een oud-pleistocene kleiopduiking die is gevormd door kustvlakteafzettingen in een getijdenzone. Deze formatie van ca. 30 m dikte omvat de kleien van de Kempen, nl. de Klei van Sint-Lenaerts/Rijkevorsel en de jongere Klei van Turnhout. Deze kleilagen worden onderling gescheiden door het Zand van Beerse. Deze steilrand (cuesta) vormt het interfluvium tussen het Schelde/Netebekken en het Beneden-Maasbekken en is te volgen vanaf Zandvliet langs Stabroek, Kapellen, over Braschaat, Schoten Schilde, Zoersel, Malle, Beerse, Vosselaar tot Turnhout. Voorbij Turnhout gaat de steilrand over in de uitlopers van het Kempense plateau. Ter hoogte van Beerse is deze opduiking minder steil en kan gesproken worden van een microcuesta.

Tijdens de laatste ijstijd, het Weichseliaan (ca. 120.000-13.000 jaar geleden) is deze rug met zand afgedekt, dat door polaire wind werd aangevoerd vanuit de drooggevalen Noordzeebedding. Deze zandafzettingen werden tijdens de laatste koude fase, het Laat-Glaciaal (ca. 13.000-10.000 jaar geleden) door verstuivingen van de tijdelijk onbevroren bodems omgewerkt tot lange oost-west georiënteerde zandruggen.

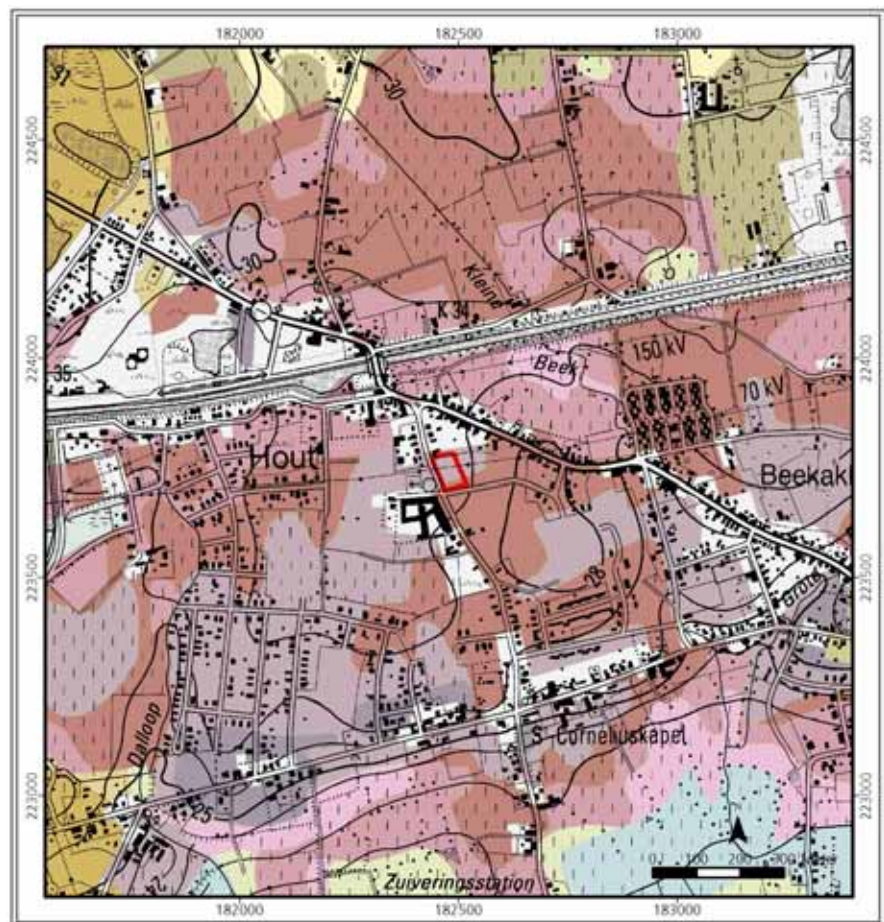
2.2 Bodemkunde

De bodems ter hoogte van het plangebied bestaan uit matig droge tot matig natte zandgronden, die gekarteerd zijn als bodems met een diepe antropogene humus A-horizont. Dat betekent dat een groot deel van het terrein vanaf de Late-Middeleeuwen is afgedekt door een plaggenlaag. Dergelijke terreinen zijn archeologisch waardevol omdat de sporen in de ondergrond afgedekt worden tegen verdere verstering. Daarnaast vormen deze gronden ook een indicatie voor oude akkergronden.

Tijdens het onderzoek bleek de afdekkende cultuurlaag tussen de 0,6 en de 0,8 m dikte. Deze bestaat uit een onderliggende oude cultuurlaag, waaronder op sommige plaatsen duidelijke spitsporen herkenbaar zijn en een afdekkende plaggenlaag. Deze plaggenlaag is op zijn beurt nog op te splitsen in de recent geploegde laag van ca. 0,3 m en de onderliggende plaggenlaag.

Figuur 2.1. Bodemkundige opname van het gebied rond de site.

Paars: plaggenbodems;
bruin: zandbodems
zonder plaggendek;
groen: kleiige op geringe
diepte; blauw: natte
bodems

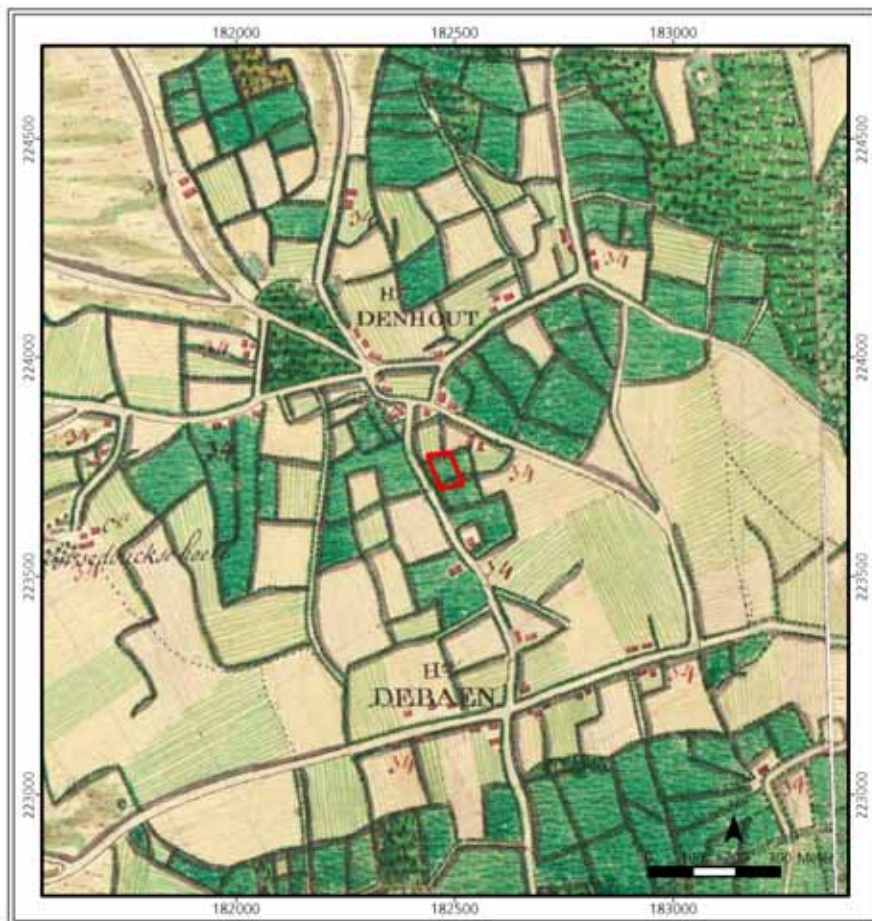

Op basis van de drainageklasse wordt duidelijk dat zich ten zuiden van het gebied zich een natter en van oorsprong lager gelegen gebied bevindt.

3 Historisch en archeologisch kader

3.1 Historisch Kader

Op oude historische kaarten zoals de kaart van Ferraris (1766) en de kaart van Vandermaelen (1848) is het gebied voornamelijk in gebruik als landbouwgrond van het nabijgelegen gehucht 'Den Hout'. In de buurt van het plangebied bevond zich volgens plaatselijke bewoners nog een boerderij in de eerste helft van de vorige eeuw. Hiervan is op geen van de historische kaarten melding van, dus vermoedelijk stamt deze ten vroegste uit de tweede helft van de 19de eeuw.

Figuur 3.1. Situering van het plangebied op de kaart van Ferraris (1777)

3.2 Archeologisch kader

3.2.1 Opgraving Beerse-Holleweg 2007-2008

Naar aanleiding van de geplande verkaveling tussen de Holleweg, de Schransdriesstraat, de Kardinaal Cardijnlaan en de Pastoor Mensaertstraat in Beerse werd een nederzetting uit de midden-ijzertijd onderzocht door het projectbureau Archaeological Solutions in samenwerking met de

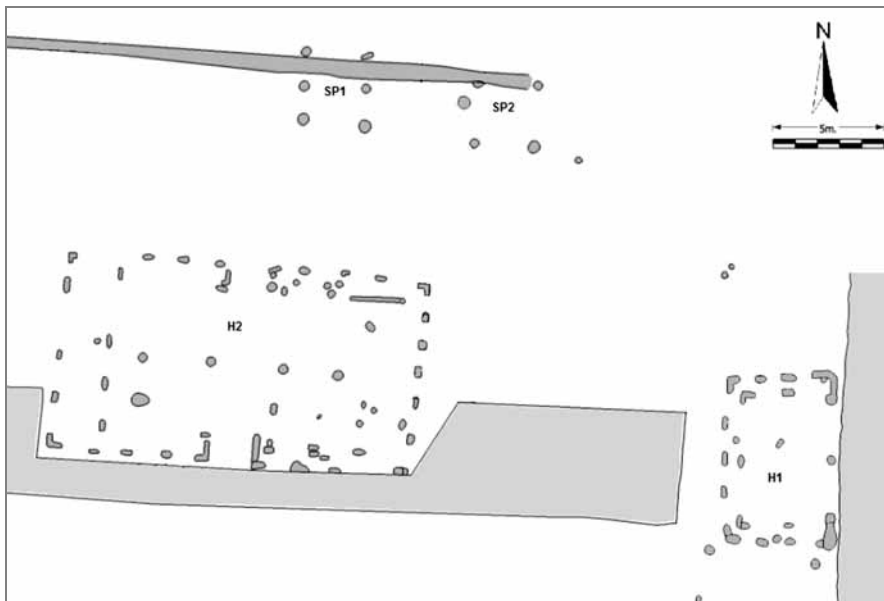
Archeologische Dienst Antwerpse Kempen (AdAK) en de Familie Loomans (Delaruelle, Van Liefferinge, Cryns & Van Doninck 2010).

Figuur 3.2. Overzichtsplan Beerse-Holleweg met aanduiding van de verschillende structuren.

Na de vondst van een ijzertijdboerderij met bijgebouwtjes bij controle van de wegkoffers door AdAK in maart 2007, werd besloten om een aanvullend proefsleuvenonderzoek uit te voeren op de omliggende bouwpercelen. Dit onderzoek, uitgevoerd door AdAK in mei 2008, toonde aan dat er zich verspreid over het terrein diverse clusters van archeologische sporen bevonden (Delaruelle & Van Doninck 2008). Om die reden werd beslist om een zone van circa 8.000 m² af te lijnen voor verder archeologisch onderzoek. De vlakdekkende opgraving van de kavels werd uitgevoerd door projectbureau Archaeological Solutions tussen 13 oktober en 6 december 2008 (Van Liefferinge 2009).

Tijdens het onderzoek werden sporen vastgesteld uit drie perioden: de ijzertijd, de vroege middeleeuwen en de volle middeleeuwen.

Figuur 3.3.
IJzertijdgebouwen te
Beerse-Holleweg

Het merendeel van de sporen bleek afkomstig uit de IJzertijd. Deze bevonden zich verspreid over het totale opgegraven gedeelte, waarbij verschillende sporenclusters waren waar te nemen. Er konden met zekerheid twee plattegronden van hoofdgebouwen worden herkend. Twee andere plattegronden waren slechts gedeeltelijk bewaard en blijven daarom sterk hypothetisch. De hoofdgebouwen bevonden zich op de hogere gedeelten van het terrein, waarbij de twee herkenbare gebouwen zich naast elkaar op de rand van de zandrug langs de plaatselijke laagte bevonden. Rondom de gebouwen bevonden zich verschillende bijgebouwen, maar ook in het lagergelegen gebied werden talrijke plattegronden van vier- tot zespalige spiekers herkend. Duidelijke kuilen of waterputten werden niet vastgesteld. Blijkbaar liggen deze verder verwijderd van de eigenlijke woonkern. Vermoedelijk bevinden de waterputten zich in de laagte ten noordoosten van het plangebied.

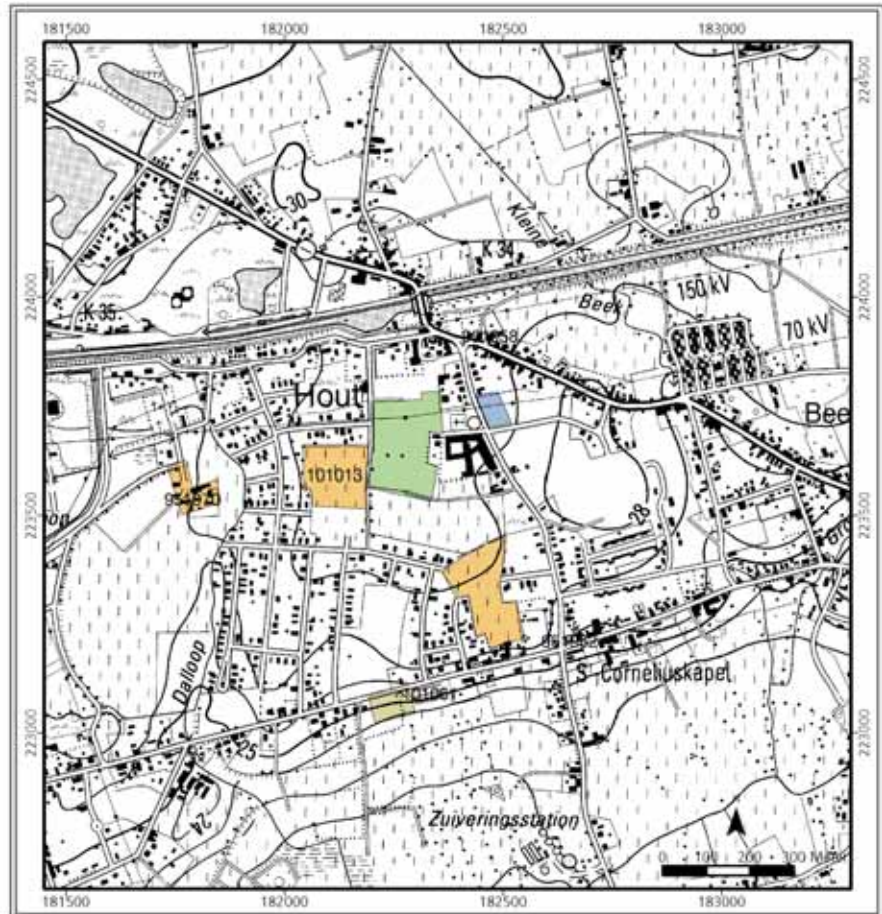
In het zuidelijke gedeelte van het plangebied werden sporen vastgesteld van vroegmiddeleeuwse bewoning. Het gaat hier vermoedelijk om de resten van een hoofdgebouw, maar door de slechtere spoorbewaring kon hierin geen duidelijke plattegrond worden herkend.

Ten noordwesten van de lokale depressie bevond zich een bootvormig gebouw uit de volle middeleeuwen, bestaande uit drie traveën van gebinten. Buitenpalen konden niet worden herkend. Vlakbij bevond zich nog een vierpalig bijgebouw.

3.2.2 Overige Bekende vindplaatsen

In de nabije omgeving werden reeds waardevolle archeologische resten vastgesteld aan de Mezenstraat te Beerse, op een vierhondertal meter in vogelvlucht ten zuiden van de huidige vindplaats. Op deze locatie werd een grafheuvel uit de Late-Bronstijd en bewoning uit de IJzertijd, de vroege en de volle Middeleeuwen vastgesteld (Delaruelle *et al.* 2008).

Figuur 3.4. Overzicht van de bekende vindplaatsen rondom het plangebied.

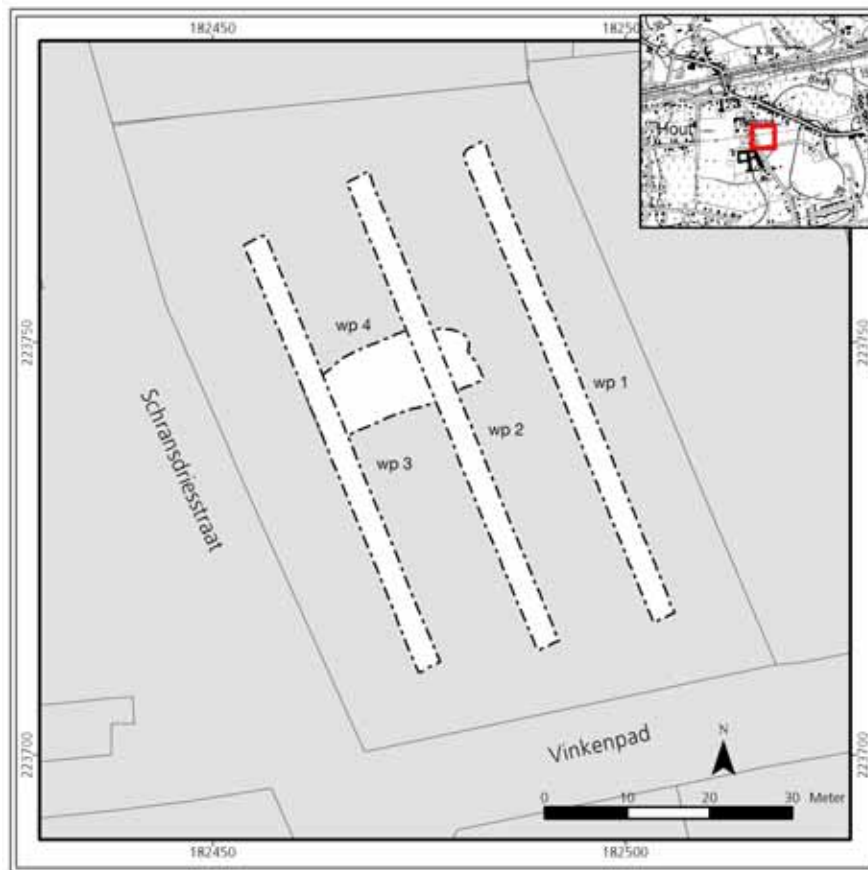

Recentelijk werd langsheen de Oostmalseweg, ten zuiden van het plangebied, een Romeinse potstalboerderij onderzocht.

Tijdens deze opgravingen werd duidelijk dat de zogenaamde microcuesta van Beerse, een O-W-gerichte rug langsheen de Laakbeek, rijk is aan goed bewaarde archeologische resten van in de Late Steentijd tot de Middeleeuwen.

4 Onderzoeksstrategie

Doel van het onderzoek was het inventariseren en waarderen van eventuele archeologische resten die bedreigd worden door de toekomstige bebouwing van de verkavelde percelen. Hiervoor werden in totaal 3 proefsleuven aangelegd van elk ca. 60 m lang en 3 m breed. In proefsleuf 2 werd een stuk van een rechthoekige structuur van 3,5 m breedte aangesneden met in de vulling enkele grote bakstenen en scherven laatmiddeleeuws aardewerk. Hierbij rees het vermoeden dat het hier om de resten van een potstal kon gaan. Daarom werd een groter kijkvenster aangelegd tussen wp 2 en 3 en rondom de rechthoekige structuur. In totaal werd hierbij 686 m² van het totale plangebied van 4010 m² onderzocht (ca. 13,5 %).

Figuur 4.1. Overzicht van de aangelegde werkputten

De proefsleuven werden in het vlak ingetekend op schaal 1/50 op watervaste polyesterfolie. De vaste meetpunten en de hoeken van de proefsleuven werden rechtstreeks in Lambert-coördinaten ingemeten door een landmeter met een GPS met nauwkeurigheid van 0,5 cm. Het vlak en de profielen zijn fotografisch geregistreerd. In het opengelegde kijkvenster werden alle sporen gecoupeerd voor verdere evaluatie.

Figuur 4.2. Aanleg van het
kijkvenster met op de
achtergrond de kerk en school

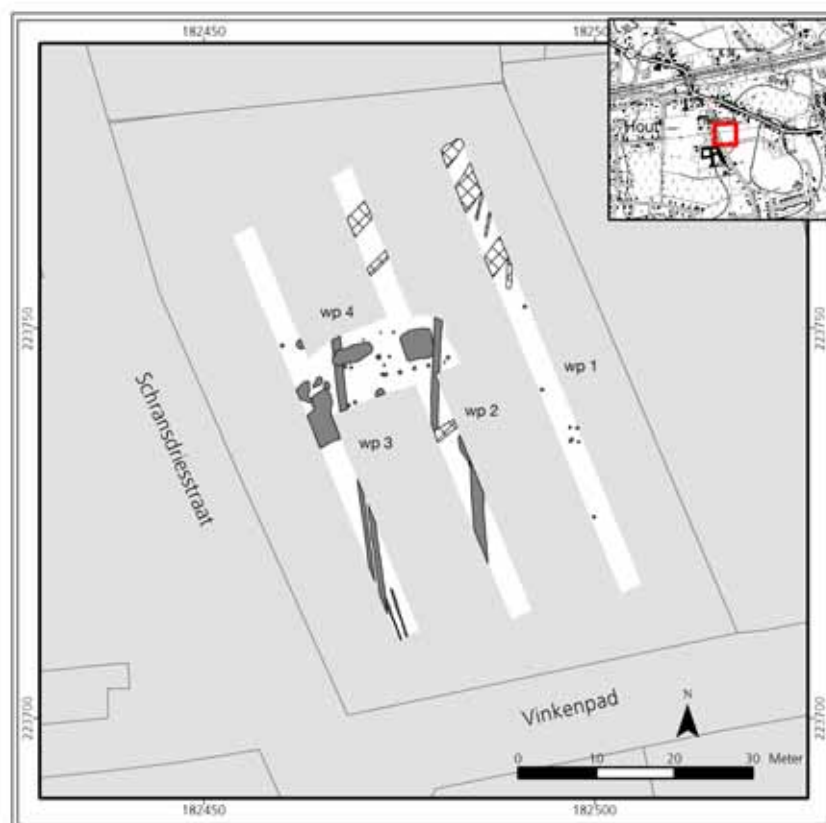

5 Resultaten

5.1 Sporen en structuren

In totaal werden 27 sporen geregistreerd, waarvan 24 archeologisch relevante sporen. Het gaat hier in het merendeel over paalkuilen, naast de laatmiddeleeuwse potstal, verschillende kuilen en enkele greppels.

Figuur 5.1. Allesporenkaart
van het onderzoek met
centraal de
laatmiddeleeuwse potstal

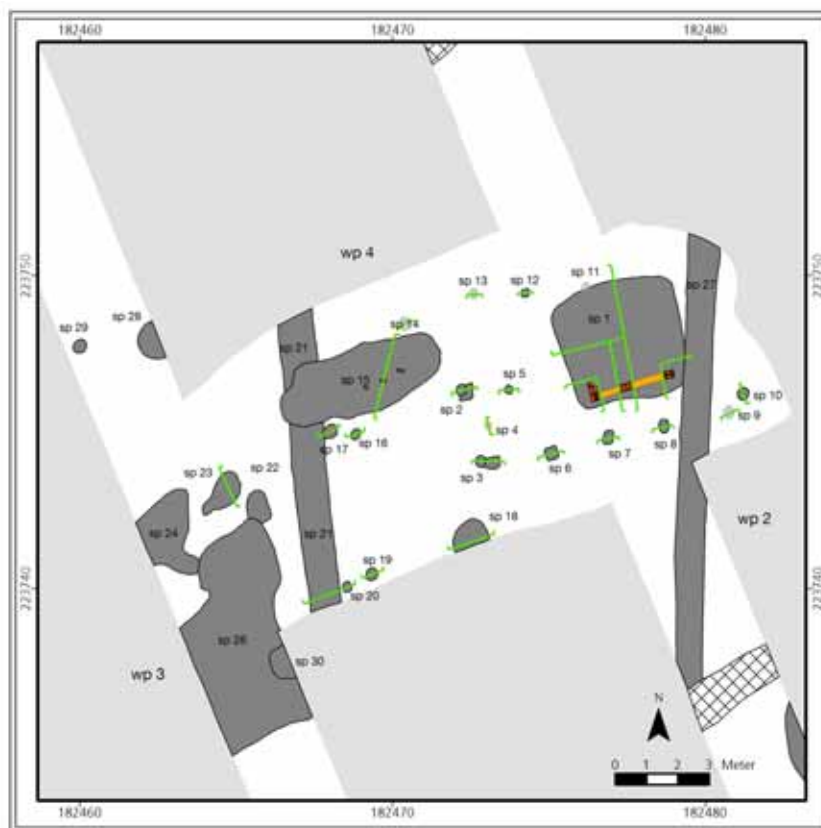

Op het terrein kon worden vastgesteld dat een groot deel van de aangetroffen paalkuilen in relatie staan tot de aangetroffen potstal (sp 1).

Figuur 5.2. Overzicht van de potstal in het uitgebreide opgravingsvlak

Aan de noordzijde van de potstal werden echter nauwelijks sporen teruggevonden. Daarnaast werden nog resten van kuilen vastgesteld, die eventueel met het spoor konden worden geassocieerd.

Figuur 5.3. Detail van het opgravingsplan van het bijkomende kijkvenster wp 4

Tijdens het couperen van enkele sporen bleek echter al snel dat de meeste paalkuilen slechts tot op een beperkte diepte waren bewaard. Enkele van de sporen bleken bovendien eerder natuurlijk, zodat het nog maar de vraag is in hoeverre de sporen afkomstig zijn van een boerderij.

Figuur 5.5. Eén van de beter bewaarde paalkuilen ten zuiden van de potstal (sp 2)

Het grote rechthoekige spoor 1 (3,9 x3,5 m) bleek bij het couperen effectief een potstal te zijn. Deze was nog 0,61 m onder het opgravingsvlak bewaard. Aan de zuidelijke zijde van de potstal bleek nog de onderste laag van een bakstenen muurtje in de potstal bewaard.

Figuur 5.4. Restant van een bakstenen muurtje aan de rand van de potstal.

Dit muurtje was opgetrokken uit relatief grote bakstenen (21x10x5 - 22x11x 4,5 cm), die gemetseld waren met bleke klei. De bakstenen waren

vermoedelijk in primaire context aanwezig en lijken van hetzelfde lot afkomstig te zijn, te beoordelen aan de grote uniformiteit. Aan de andere zijden van de potstal was hier nog een negatief spoor van de muur te zien in de coupe. Hieruit bleek dat de potstal oorspronkelijk ca. 40 cm diep was uitgegraven.

Figuur 5.6. Doorsnede van het noordelijke kwadrant van de potstal. Hier bleek geen muurtje bewaard.

Binnen het 'ommuurde' gedeelte van 2,4 m bij 2,2 m is de bodem van de stal 10 cm dieper uitgesleten. Het centrale gedeelte was het diepste uitgesleten. Onderin was hier een harde aangestampte laag te zien. .

Boven deze laag was een pakket zuiver geel zand binnen de stal gebracht. Deze laag werd afgedekt door verschillende puinrijke lemige pakketten, waarin zich tal van scherven en baksteenfragmenten bevinden, die kunnen worden gerelateerd aan de afbraak van de boerderij.

Op basis van de vondsten kan het spoor gedateerd worden op het einde van de late middeleeuwen, in de 15^e eeuw. Bovendien lijken er ook sterke parallellen te zijn met de laatmiddeleeuwse lokale baksels en baksteenformaten vastgesteld tijdens de opgravingen aan het Zegeplein te Turnhout (De Smaele et al., in voorbereiding).

Potstallen of verdiepte stalgedeeltes zijn een fenomeen dat een opmars kent vanaf de late middeleeuwen en vaak rechtstreeks worden gerelateerd aan het ontstaan van de plaggendecken. Deze potstallen dienden immers om een surplus aan mest te generen, doordat de uitwerpselen en urine werden opgevangen door een strooisellaag van plaggen. Deze plaggen werden vervolgens op de velden verspreid en zorgden zo voor een verdikking van het esdekpakket (Spek 2004) .

5.2 Vondsten

Tijdens het onderzoek konden talrijke vondsten worden verzameld, waarvan het merendeel afkomstig is uit de potstal sp 1. Het gaat hier voornamelijk om aardewerk, naast bakstenen van het muurtje, baksteenfragmenten uit de vulling en enkele ijzeren spijkers. Uit een beperkt aantal sporen konden nog scherven worden verzameld. Deze sluiten sterk aan bij het materiaal uit de potstal.

In de potstal werden voornamelijk fragmenten van roodbakkend en grijsbakkend aardewerk aangetroffen, waarbij een groot deel van de roodbakkende fragmenten waren versierd met loodglazuur, dat vaak nog in spatjes was aangebracht. Bijna alle aangetroffen randfragmenten waren afkomstig van teilen, waarvan één duidelijke doorboringen had om als vergiet te dienen. Hierbij komen drie randtypes voor. Het meest voorkomende is een brede geribbelde bandvormige rand met een naar binnen afgeschuinde top (L57 H). Opvallend is dat deze zowel bij twee roodbakkende als één grijsbakkend individu voorkomt. Daarnaast komt in twee gevallen ook een brede manchetvormige rand met geprononceerde boven- en onderlip voor (L57D). Beide randen hadden een naar buiten toe afgeronde top. Beide types blijken volgens De Groote (2008: 260) vooral voor te komen tussen 1400 en 1550. Tenslotte werden ook twee randen van vermoedelijke kommen met een eenvoudige naar buiten toe verdikte rand vastgesteld.

Figuur 5.7. Overzicht van het aardewerkspectrum in de sporen.

AW	R	B	H	W	Totaal
Grijsbakkend	1	5	1	7	14
Roodbakkend	6	2	2	10	20
Steengoed	-	-	-	1	1
Totaal	7	7	3	18	35

Dit sluit aan bij de typologie van de bodems. Hierbij was het merendeel voorzien van een uitgeknepen standring, zowel bij de grijsbakkende als bij de roodbakkende individuen. In één geval werd een standvin vastgesteld op een grijsbakkende bodemscherf. Eén roodbakkende scherf met glazuurspatjes toonde de aanzet van een standvoet- of vin. Uitgeknepen standringen lijken voor te komen tot ca. 1600, waarna ze worden vervangen door gedraaide of vlakke standvoeten (De Groote 2008: 134).

Zowel in kuilen 15, 22 als 23 werden vergelijkbare roodbakkende en grijsbakkende scherven teruggevonden, die erop lijken te wijzen dat een vergelijkbare datering kan gelden voor deze contexten en er dus een samenhang is. In spoor 23 tenslotte werd ook één fragment steengoed gevonden, met een grijs baksel en witgrijze gevlekte zout en tinglazuur op de buitenzijde.

6 Evaluatie en selectie

Het onderzoek leverde sporen op van een potstal en mogelijk een restant van een boerderij uit de late middeleeuwen. Het kijkvenster leverde evenwel geen doorslaggevende argumenten voor een verdere uitbreiding van het opgravingsvlak. De evaluatie van de sporen rondom de potstal deden vermoeden dat reeds het grootste gedeelte van de laatmiddeleeuwse bewoningsresten waren opgenomen in de ploeglaag. Daarnaast werden geen sporen uit andere periodes vastgesteld, hetgeen vermoedelijk te maken heeft met de relatieve vochtigheid van de locatie in vergelijking met de omliggende gronden.

7 Conclusie en aanbevelingen

7.1 Conclusie

Naar aanleiding van de verkavelingsplannen voor de zone op de hoek van de Schransdriesstraat en het Vinkenpad in Beerse werd een archeologisch proefsleuvenonderzoek uitgevoerd om vast te stellen of er zich nog archeologische waarden in de bodem bevonden. Tijdens dit onderzoek werd centraal op het terrein een restant van een laatmiddeleeuwse potstal vastgesteld. Verder onderzoek bracht verschillende restanten van paalkuilen aan het licht, die evenwel te ondiep bewaard bleken om een duidelijke samenhang of structuur af te bakenen. Bij het couperen van de potstal bleek hierin een restant van een bakstenen muurtje bewaard te zijn, waarvan het baksteenformaat eveneens een laatmiddeleeuwse datering bevestigde.

7.2 Aanbevelingen

Aangezien er in de overige proefsleuven alleen nog enkele oude perceelsgreppels werden aangetroffen en rekening houdend met de slechte bewaring van de laatmiddeleeuwse sporen, lijkt verder archeologisch onderzoek weinig zinvol, zodat de gronden kunnen worden vrijgegeven voor de geplande verkaveling.

Literatuur

DE GROOTE K. 2008. *Middeleeuws aardewerk in Vlaanderen. Techniek, typologie, chronologie en evolutie van het gebruiksgoed in de regio Oudenaarde in de volle en late middeleeuwen (10de-16de eeuw)*. Relicta Monografieën 1. Archeologie, Monumenten- en Landschapsonderzoek in Vlaanderen, Brussel.

DELARUELLE S., DE SMAELE B. & VAN DONINCK J. 2008. Ovalen voor de doden. Opgraving van een grafmonument uit de bronstijd aan de Mezenstraat in

Beerse (provincie Antwerpen, België). *Lunula, Archaeologia Protohistorica*, XVI: 31-38.

DELARUELLE S. & VAN DONINCK J. 2008. *Proefsleuvenonderzoek op de verkaveling Holleweg in Beerse*. (AdAK rapport 11)

DELARUELLE S., N. VAN LIEFFERINGE, J. CRYNS & J. VAN DONINCK 2010. Een nederzetting uit de midden-ijzertijd aan de Holleweg in Beerse (provincie Antwerpen, België). *Lunula, Archaeologia Protohistorica*, XVIII: 131-138.

DE SMAELE B., DELARUELLE S. & VAN DONINCK J. (in voorbereiding). Opgravingen aan het Zegeplein in Turnhout. (AdAK Rapport 6)

SPEK, TH. 2004: *Het Drentse esdorpenlandschap. Een historisch-geografische studie*, Utrecht (proefschrift landbouwuniversiteit Wageningen).

VAN LIEFFERINGE N. 2009. *Resultaten van het archeologisch onderzoek op de verkaveling 'Schransdriesen' te Beerse-Holleweg*. Mechelen, Archaeological Solutions (AS-rapportage 27).

Lijst van afbeeldingen

Figuur 1.1 Situering van het plangebied aan de Schrandsdriesstraat in Beerse ...	7
Figuur 1.2. Sfeerfoto van het terrein tijdens het onderzoek	8
Figuur 2.1. Bodemkundige opname van het gebied rond de site.	9
Figuur 3.1. Situering van het plangebied op de kaart van Ferraris (1777)	10
Figuur 3.2. Overzichtsplan Beerse-Holleweg met aanduiding van de verschillende structuren.	11
Figuur 3.3. IJzertijdgebouwen te Beerse-Holleweg	12
Figuur 3.4. Overzicht van de bekende vindplaatsen rondom het plangebied..	13
Figuur 4.1. Overzicht van de aangelegde werkputten.....	14
Figuur 4.2. Aanleg van het kijkvenster met op de achtergrond de kerk en school.....	15
Figuur 5.1. Allesporenkaart van het onderzoek met centraal de laatmiddeleeuwse potstal	15
Figuur 5.2. Overzicht van de potstal in het uitgebreide opgravingsvlak	16
Figuur 5.3. Detail van het opgravingsplan van het bijkomende kijkvenster wp 4	16
Figuur 5.4. Restant van een bakstenen muurtje aan de rand van de potstal. ..	17
Figuur 5.5. Eén van de beter bewaarde paalkuilen ten zuiden van de potstal (sp 2)	17
Figuur 5.6. Doorsnede van het noordelijke kwadrant van de potstal. Hier bleek geen muurtje bewaard.....	18
Figuur 5.7. Overzicht van het aardewerkspectrum in de sporen.....	19

Lijst van Bijlagen

Bijlage 1 Sporenlijst

Bijlage 2 Vondstenlijst

Bijlage 3 Determinatielijst aardewerk